

Neergestort vliegtuig Neerkant nacht van 21 - 22 juni 1943

Tijdens de Tweede Wereldoorlog zijn er boven Nederland zo'n 6.000 militaire vliegtuigen neergestort. Ruim 1.000 daarvan zijn er in Noord-Brabant terecht gekomen. Dan gaat het zowel om geallieerde (Britse, Amerikaanse en Canadese vliegtuigen met bemanningen die uit nog veel meer nationaliteiten bestonden) als Duitse vliegtuigen.

De geallieerde vliegtuigen waren heel vaak bommenwerpers die bij bombardementsmissies op doelen in Duitsland geraakt werden door Duits afweergeschut (de zogenaamde *Flak*) of onderschept werden door Duitse jachtvliegtuigen (vooral 's nachts, tijdens de zogenaamde *Nachtjagd*).

Op **22 juni 1943** crasht een bommenwerper boven Neerkant.

Dit was een Vickers Wellington Mk X (serienummer HE 924), van het No. 166 Squadron (gestationeerd op RAF-basis te Kirmington), die om 01.49 uur bij de Neerkant neerstortte.

Sgt. A. Burgess zat aan de stuurknuppel. De andere bemanningsleden die bij deze crash omkwamen waren **Sgt. E. Jeffs** (boordschutter), **P/O G.R. Wright** (navigator/bommenrichter) en de Australiër **P/O J.K. Somers**. Zij hebben uiteindelijk hun laatste rustplaats gevonden op het militaire kerkhof Jonkerbosch in Nijmegen.

Tevens zat **F/Sgt. W.F. Payne** in het vliegtuig, maar zijn stoffelijk overschot is nooit meer gevonden. Hij staat tot op vandaag te boek als vermist. Zijn naam staat vermeld op paneel 138 van het Runnymede Memorial in Surrey.

Bovenstaande bemanning stortte neer nabij het Heesterveld. Waarschijnlijk is het vliegtuig in de lucht ontploft na te zijn beschoten door een nachtjager van het Nachtjagdgeschwader 1 (Hauptmann Wilhelm Herget).

De bommenwerper werd eerst beschadigd door een andere nachtjager van het Nachtjagdgeschwader 1 (Hauptmann Siegfried Wandam). De aangeschoten bommenwerper wist te ontkomen maar werd dus boven Neerkant alsnog neergeschoten waarbij de bommenwerper in de lucht explodeerde en de bemanning omkwam. De bommenwerper was op missie naar Krefeld.

Missie Krefeld:

In de nacht van 21 op 22 juni werd een groot bombardement uitgevoerd op de Duitse stad Krefeld in het kader van de 'Slag om de Ruhr'. Van 1.10 tot 2.40 uur werden door 705 Britse bommenwerpers 1041 ton brandbommen en 1033 ton explosieven uitgeworpen boven de binnenstad. Krefeld werd grotendeels verwoest en 1.036 mensen kwamen om. Ongeveer 75.000 mensen werden dakloos. 44 RAF-vliegtuigen gingen verloren, waaronder de Wellington bommenwerper.

Dutch Airwar Studygroup 1939-1945							Loss Chart on: T2516			
Day or Night of operation		Operation				Target				
21/22 Jun 43		-				Krefeld				
Factory	Aircraft	Mk	Serial/Wnr.	Call Sign	Unit	Air Force	TO/t	Airfield		
Vickers	Wellington	X	HE924	AS-C	166 Sqdn	RAF	2341	Kirmington		
Time	Cause of the Crash		Crash Location			Damage	Province			
0249	Shot down by NF Hptm. S. Wandam of II/NJG 1		Crashed Neerkant				Noord-Brabant			
Source			Mag / Page		Additional sources					
Chorley W.R. 'Bomber Command Losses 1943'			195		DGV for location; Archive H. Welting crew data					
Function	Mil Rank	Ini	Name	Hon	Mil reg	Air Force	Cemetery	Grave	Remark	
Pilot	F/Sgt.	A.	Burgess		1382415	RAF	Jonkerbos	7 H 7		
Nav ba	P/O.	G.R.	Wright		148758	RAF	Jonkerbos	3 H 2		
Bomb aimer	F/Sgt.	W.F.	Payne		1150780	RAF	Runnymede Memorial	138		
Wo ag	P/O.	J.K.	Somers		411398	RAAF	Jonkerbos	16 C 8		
Air gunner	Sgt.	E.	Jeffs		1303397	RAF	Jonkerbos	7 H 6		
Data on those who were killed from:			www.CWGC.org www.Volksbund.de www.abmc.gov				Design SGLO(V.1000104)			
			© Dutch Airwar Studygroup 1939-1945 / Studiegroep Luchtoorlog 1939-1945				Last update July 2019			

Maps

Bemanningsleden:

James Karl Somers (Karl)

Land: **Australië**, Drummoyne, New South Wales
Leeftijd: 29
Rang: Pilot Officer
Onderdeel: RAF, 166 Squadron
Begraven: Jonkerbos War Cemetery (Nijmegen)
Locatie: 16. C. 8.

Arthur Burgess

Land: **Engeland**, Isleworth, Middlesex
Leeftijd: 23
Rang: Flight Sergeant (Pilot)
Onderdeel: RAF, 166 Squadron
Begraven: Jonkerbos War Cemetery (Nijmegen)
Locatie: 7. H. 7.

George Roland Wright

Land: **Engeland**, Willerby, Yorkshire
Leeftijd: 35
Rang: Pilot Officer (Nav./Bomber)
Onderdeel: RAF, 166 Squadron
Begraven: Jonkerbos War Cemetery (Nijmegen)
Locatie: 3. H. 2.

Eric Jeffs

Land: ? (hoogstwaarschijnlijk **Engeland**)
Leeftijd: ?
Rang: Sergeant (Air Gnr.)
Onderdeel: RAF, 166 Squadron
Begraven: Jonkerbos War Cemetery (Nijmegen)
Locatie: 7. H. 6.

William Francis Payne (Bill)

Land: **Engeland**, Broxton, Essex
Leeftijd: 23
Rang: Flight Sergeant
Onderdeel: RAF, 166 Squadron
Begraven: Vermist

Zie tevens:

<https://www.oorlogsslachtoffers.nl/deurne/james-karl-somers/>

<https://www.oorlogsslachtoffers.nl/deurne/arthur-burgess/>

<https://www.oorlogsslachtoffers.nl/deurne/george-roland-wright/>

<https://www.oorlogsslachtoffers.nl/deurne/eric-jeffs/>

<https://www.oorlogsslachtoffers.nl/deurne/william-francis-payne/>

Info Vickers Wellington bommenwerper

De Vickers Wellington bommenwerper was een 2-motorige bommenwerper welke in 1938 in dienst kwam en bleef in productie tot het einde van de oorlog. Totdat de grote 4-motorige bommenwerpers in grote getalen in dienst kwamen (1942) was deze bommenwerper het werkpaard van RAF Bomber Command en werd veelvuldig ingezet t.b.v. bombardement missies boven bezet en Duits grondgebied.

De Wellington ontstond in een periode dat de vliegtuigen van hout en doek langzaam overgingen in geheel van aluminium gebouwd (en soms deels nog in doek bekleed). De Wellington was deels bekleed met doek en de constructie bestond verder uit een netwerk van kruislings aangebrachte aluminium profielen.

De Wellington bommenwerper type MK X, welke crashte bij Neerkant, kwam in 1942 in dienst. De Mk X was de meest geproduceerde versie met 3.803 stuks (op een totaal van 11.461 stuks). Hieronder enkele gegevens betreffende deze bommenwerper.

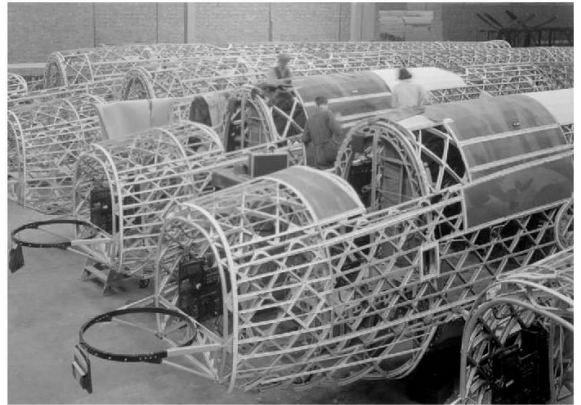
De bommenwerper had een bemanning van 5 personen, te weten:

- * Hoofd piloot;
- * Radio-operator/Co-piloot;
- * Bommenrichter/Navigator;
- * Staartschutter (zie foto);
- * Neusschutter.

De defensieve bewapening van de bommenwerper bestond uit 2 mitrailleurs in een neuskoepel en 4 mitrailleurs in een staartkoepel. De bommenwerper kon 2.000 kg bommen vervoeren.

Verdere gegevens:

Lengte	: 19,69 mtr.
Spanwijdte	: 26,26 mtr.
Hoogte	: 5,31 mtr.
Leeggewicht	: 8.417 kg
Max. take-off gewicht	: 13.381 kg
Motoren	: 2 × stermotor Bristol Hercules XVIII met ieder 1.675 pk (1.250 kW)
Maximum snelheid	: 410 km/uur
Bereik	: 3.540 km (680 kg bommen), 2.478 km (2.041 kg bommen)
Plafond	: 5.790 mtr.

Constructie Wellington in fabriek.

Interieur Wellington bommenwerper.

Bommenruim Wellington bommenwerper.

Staartschutter Wellington bommenwerper.

Afbeeldingen Vickers Wellington bommenwerper

Schilderij aangeschoten Wellington bommenwerper achtervolgt door een Duitse Messerschmitt BF 110 nachtjager.

Schilderij Wellington bommenwerper belaagt door een Duitse nachtjager.

De tegenstanders

De bommenwerper werd neergeschoten door een nachtjager van het Nachtjagdgeschwader 1, gevlogen door Hauptmann Wilhelm Herget (Herget zat eigenlijk ondergebracht bij Nachtjagdgeschwader 4, gestationeerd over verschillende bases in Noord-Oost Frankrijk, maar was tijdelijk gedetacheerd bij Nachtjagdgeschwader 1).

De andere piloot die betrokken was bij het neerschieten van de bommenwerper, Hauptmann Siegfried Wandam, was tevens tijdelijk gedetacheerd bij Nachtjagdgeschwader 1 (Wandam zat eigenlijk ondergebracht bij Nachtjagdgeschwader 5 te Sint Truiden in België).

Nachtjagdgeschwader 1 had zijn basis in Venlo. Het vliegveld van deze basis lag t.h.v. waar nu het zweefvliegtuigveld is in Venlo, tussen Venlo en de Duitse grens.

Hauptmann Wilhelm Herget (30 Juni 1910 – 27 Maart 1974) zou de oorlog overleven. Hij zou later nog in de eerste operationele straaljager van de oorlog vliegen, de Messerschmitt ME-262.

Herget was een echte aas (een aas wordt je als je 5 of meer vliegtuigen hebt neergeschoten), hij schoot in de oorlog 73 vliegtuigen (15 overdag, 58 s' nachts) neer en voerde meer dan 700 gevechtsmissies uit.

Hauptmann Siegfried Wandam (11 Juni 1916 – 4 juli 1943) zou de oorlog niet overleven. Hij werd op 27-jarige leeftijd, enkele weken nadat hij de Wellington bommenwerper aanschoot, zelf neergeschoten boven Hoepertingen (vlakbij Sint Truiden). Hij ligt begraven op de Duitse Militaire Kerkhof in Lommel.

Beide piloten vlogen in een nachtjager en wel de Messerschmitt Bf-110 G-4.

De Messerschmitt Bf-110 was een tweemotorige lichte jachtbommenwerper in dienst van de Luftwaffe (Duitse luchtmacht) tijdens de Tweede Wereldoorlog.

De Bf-110 werd met succes ingezet tijdens de campagnes tegen Polen en Frankrijk. Tijdens de slag om Engeland bleek de fatale zwakte tegenover aanvallen van eenmotorige jagers en kon het zijn rol (het beschermen van bommenwerpers over langere afstand) niet vervullen. Het toestel was niet wendbaar genoeg ten opzichte van de Britse Spitfire en Hurricane. Van het escorteren van Duitse bommenwerpers kwam zo dus weinig meer terecht.

Het toestel werd toen ingezet als nachtjager. In die rol had het succes omwille van zijn grote actieradius, vuurkracht en de ruimte die het kon bieden aan een radarinstallatie.

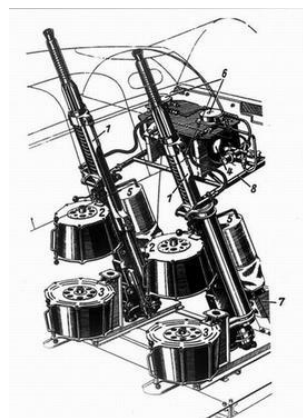
Messerschmitt Bf-110 G-4.

Het type G-4 was een met 3 bemanningsleden (piloot, radar operator, staartschutter/radio-operator) uitgeruste nachtjager voorzien van een radar installatie in de neus en optioneel een "Schräge Musik" geschutinstallatie. Dit was een geschutinstallatie (bestaande uit 2 x 20mm kanonnen) welke in de cockpitsectie van het vliegtuig was gemonteerd om schuin omhoog te kunnen schieten. Hierdoor kon de nachtjager onder een bommenwerper vliegen en deze van onderen beschieten. Engelse bommenwerpers, die 's nachts de bombardementen uitvoerden (de Amerikanen deden dit overdag), waren niet uitgerust met een defensieve bewapening onderin de buik van de bommenwerpers en waren aldus erg kwetsbaar van onderen.

Verder was de nachtjager uitgerust met 2 mitrailleurs bovenin de neus en 2 kanonnen (20mm of 30mm) onderin de neus. Voor de defensieve bewapening was de nachtjager uitgerust met een flexibele mitrailleur achterin de cockpitsectie.

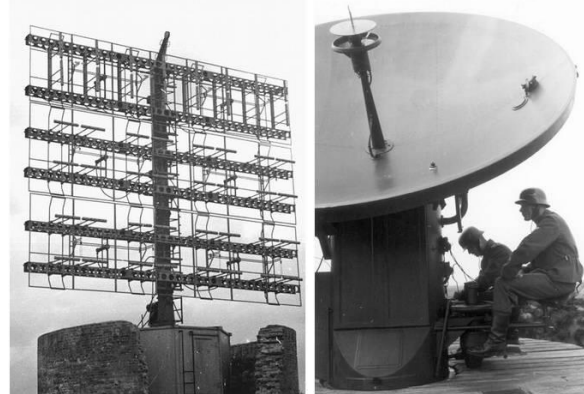
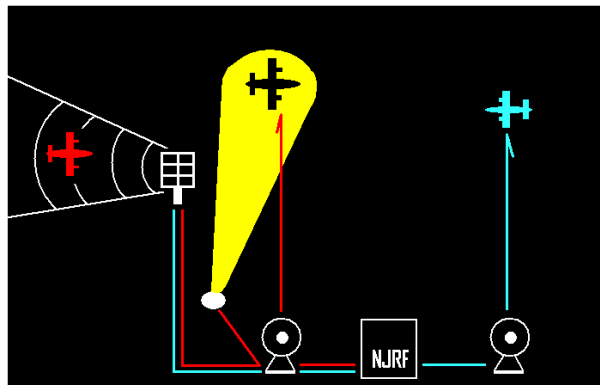
Radarsectie in de neus.

"Schräge Musik"-installatie.

De bommenwerpers die 's nachts opereerden werden door de Duitsers in 1943 hoofdzakelijk bestreden m.b.v. het Himmelbett-systeem. Hieronder in het kort de uitleg van het systeem.

- * De groepen bommenwerpers werden eerst gelokaliseerd door grote radarinstallaties die in de kustgebieden gepositioneerd waren.
- * Deze gaven aan de landinwaarts gepositioneerde kleinere radarstations, en bijbehorende zoeklichten door als een groep bommenwerpers hun kant op kwam. Tevens werden de in die sector opererende Nachtjagdgeschwader gealarmeerd.
- * Als dan de groep bommenwerpers hun sector naderen werd m.b.v. de kleinere radarstations en zoeklichten geprobeerd de bommenwerpers te "vangen" in de lichtbundels van de zoeklichten. O.a. in Neerkant waren er ook zoeklichten geplaatst.
- * Hierna werden de nachtjagers m.b.v. de kleinere radarstations en hun eigen radarsystemen (in de neus van het vliegtuig) naar de bommenwerpers geleid en konden de "gevangen" bommenwerpers aanvallen.

Verdere gegevens:

Lengte	: 12,07 mtr.
Spanwijdte	: 16,25 mtr.
Hoogte	: 4,13 mtr.
Leeggewicht	: 4.425 kg
Max take-off gewicht	: 6.749 kg
Motoren	: 2 × lijnmotor Daimler-Benz : DB 601A, ieder 1.100 pk (820 kW)
Maximum snelheid	: 541 km/uur
Bereik	: 850 km
Plafond	: 10.000 mtr.

Enkele afbeeldingen Messerschmitt Bf-110 G-4

